

N:o 100.

Af herr **Ahlstrand**, om *fyllnadspension åt f. d. kartografen
Brynte Lindegren.*

Vid 1901 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t Riksdagen att bevilja dåvarande kartografen vid ekonomiska kartverket Brynte Lindegren pension för hans återstående lifstid att utgå med ett belopp af 2000 kr. årligen. Såsom stöd för denna framställning anfördes i den kungl. propositionen bland annat, att Lindegren, som var född den 29 september 1835 och således uppnått 65 lefnadsår, varit anställd i statens tjänst i 43 år samt att vitsordadt blifvit, att han på ett »förtjänstfullt och hedrande sätt» skött sin befattning vid kartverket, vid hvilket han varit anställd som kartograf alltsedan år 1872, men vore enligt läkareintyg af lasarettsläkaren i Luleå A. Björkman oförmögen att längre kunna uppehålla sin tjänst på grund af minskad synförmåga, fettvandling kring hjärtat m. m. Denna Lindegrens otjänstbarhet vitsordades äfven af kartverkschefen, hvilken senare hos Kungl. Maj:t hemställde, att i detta fall en pension å 2,400 kronor, motsvarande 80 % af den lön, Lindegren såsom varande i högsta lönegraden uppburit eller 3,000 kronor, måtte af Kungl. Maj:t hos Riksdagen äskas.

Statskontoret, som öfver nämnda hemställan afgifvit yttrande, har för sitt vidkommande till alla delar biträdt densamma. Med afseende å beloppets storlek stannade dock Kungl. Maj:t såsom förut nämnts vid 2,000 kronor.

Statskontoret, som behandlat denna fråga, tillstyrkte, att Lindegren skulle erhålla pension, men yrkade att beloppet måtte sättas till 1,600

kronor, hvilket äfven slutligen blef Riksdagens beslut. Något motiv för statsutskottets yrkande, att beloppet skulle sättas lägre än hvad Kungl. Maj:t äskat, finns ej i utlåtandet anfördt, men det torde hafva varit, att utskottet ansett, att kartograferna vore i pensionshänseende att likställa med kommissionslandtmätare, hvilka vore berättigade till pension af 1,600 kronor. Att statsutskottet i så fall misstagit sig, framgår tydligt af den behandling en fråga af samma art rönnte redan vid den följande riksdagen eller 1902. Kungl. Maj:t hemställde då om en pension å 2,000 kronor åt nivellören F. O. Aurell, öfver hvilket ärende statskontoret äfven yttrade sig i skrifvelse af den 7 november 1901, hvarvid statskontoret häfdade den mening, att statsutskottets uppfattning angående kartografernas pensionsförhållanden ej vore »fullt riktig» enär kommissionslandtmätarne ej åtnjöte fast lön, utan efter gällande taxa verkställde sina förrättningar, och ansåg statskontoret för den skull, att kartograferna vore i pensionshänseende att likställa med afvittringslandtmätare, hvilka vore berättigade till 2,000 kronors pension samt förordade för Aurell sistnämnda belopp. Hvad statskontoret då sålunda utan anmärkning tillstyrkte, blef äfven af Riksdagen bifallet. Senare, eller år 1904, har Riksdagen på statsutskottet tillstyrkan beviljat kartograferna N. A. Ahlberg och L. A. Kjebom 2,000 kronors pension.

Såsom af det anförda framgår har den missuppfattning, som låg till grund för 1901 års statsutskotts förslag om en pension åt Brynte Lindegren å endast 1,600 kronor ledt därtill att Lindegren helt orättvist kommit att blifva vanlottad i jämförelse med sina kollegor, hvilket gifvetvis måste kännas bittert för denne gamle statens tjänsteman, hälst då det redan vid pensionens beviljande intygades af vederhäftige personer, att han ej ägde några medel utöfver pensionen för sitt uppehälle. Och då Lindegren är bosatt i öfre Norrland, där lefnadskostnaderna äro höga, och dessutom har familj att försörja, förstår man väl, att de 400 kronor, hvarmed hans pension understiger kamraternas, spela en stor roll för hans existens.

Det synes därför vara både rättvist och billigt, att en fyllnadspension beviljas Lindegren, så att han blir likställd med de kartografer, som senare erhållit pension. Det torde för statens ekonomi ej spela någon vidare roll, att på så sätt rättvisa skipas åt denne nu mer än 73-årige man, hvarigenom hans återstående lefnadsdagar ej behöfva förbittras på grund af den orättvisa, som han sålunda anser sig hafva lidit.

Jag tillåter mig med stöd af hvad jag sålunda anført hemställa

att Riksdagen måtte bevilja en fyllnadspension af 400 kronor åt f. d. kartografen Brynte Lindegren att utgå årligen från och med 1909 års ingång under hans återstående lifstid.

Stockholm den 26 januari 1909.

Albin Ahlstrand.
